

ΘΕΜΑ: Τροποποιήσεις του Κανονισμού της Βουλής

1. Με βάση την αρχή της αυτονομίας της Βουλής (άρθρο 65 παρ. 1 Συντ.) ορισμένοι θεσμοί και ορισμένες νέες ρυθμίσεις δεν μπορούν (ή δεν θα έπρεπε) να εφαρμοσθούν, αν δεν προηγηθεί κάθε φορά ειδική τροποποίηση του Κανονισμού της. Το χαρακτηριστικότερο παράδειγμα είναι η επί μακρόν “αδρανοποίηση” του Συνηγόρου του Πολίτη. Οι προτάσεις του Προέδρου της Βουλής για τις αναγκαίες τροποποιήσεις στον Κανονισμό της Βουλής είναι, συνεπώς, καταρχήν ορθές, αντιμετωπίζουν δε “δια μιάς” προβλήματα που έχουν σωρευθεί τα δύο τελευταία χρόνια.

2. Η υπερβολική ωστόσο “άμβλυση” και η αποσχημάτιστη περιγραφή της αρχής της αυτονομίας της Βουλής - ενόψει του γεγονότος ότι ορισμένες από τις προτεινόμενες ρυθμίσεις του Κανονισμού καταλαμβάνουν με γενική διατύπωση προβλήματα που σχετίζονται με ισχύοντες νόμους αλλά και προβλήματα που συνδέονται με νόμους που πρόκειται να θεσπισθούν - θα μπορούσε να θεωρηθεί μόνον κατ’ οικονομία συνταγματικά ανεκτή.

3. Το ζήτημα πάντως δεν φαίνεται να έχει από πολιτική άποψη ιδιαίτερη σημασία, διότι οι προτεινόμενες ρυθμίσεις θα γίνουν κατά την ορθότερη εκτίμηση ομόφωνα αποδεκτές από τη Διάσκεψη των Προέδρων και δεν θα αμφισβητηθεί η συνταγματικότητά τους κατά τη συζήτηση στην Ολομέλεια της Βουλής.

Αθήνα, 10 Σεπτεμβρίου 1997